

Sanje in njihova razlaga

Naslednji opis o nekaterih vizijah, ki lahko pri dobrih kot tudi pri slabih ljudeh izvirajo ali iz nebes ali iz pekla. Zaradi tega je najnujnejše dobiti o tem prava pojasnila in pravilna navodila za ravnanje, da bi vedeli, kako ravnati pri takšnih pojavih.

Vizije so različnih vrst. Najobičajnejša in vsakomur dobro znana vrsta so nočne sanje. Tu bi lahko vprašali: Kdo resnično sanja in kaj so sanjske podobe?

V navadnem spanju sanja samo duša. Te sanje niso nič drugega kot zmedeno gledanje duše v svoje razmere, ki pa niso urejeno povezane, temveč se kot slika kalejdoscopa z vsakim gibom spreminjajo in se nikoli več ne pojavijo kot popolnoma enake. To nepovezано gledanje razmer in podob lastnega stanja ima svoj vzrok v tem, da je duša brez zveze z zunanjim svetom, pa tudi brez zveze s svojim duhom.

Ta vrsta vizij za dušo nima druge koristi kot to, da se more po takšnem snu spominjati, kako bi bilo z njo v absolutnem stanju. Če kdo povzame sanje ali jih celo zapiše, ima lahko duša v njih dober portret same sebe. Kajti pokažejo ji njena glavna poželenja, njene težnje in kakšno sploh je in bo njeno celotno stanje, ko se bo ločila od svojega telesa.

Te vrste sanj ne priključijo v dušo niti nebeški niti peklenški duhovi, temveč so proizvod lastne duše, ki se jih spominja včasih bolj, včasih manj, včasih pa sploh ne. To je pri še čisto naravnem človeku odvisno predvsem od tega, kakšen je njegov duh živčevja. Če se ta nagiba bolj k duši, se bo človek natančno spominjal skoraj vsakih sanj. Če pa je nagnjen bolj k telesu, bo imel človek malo ali pa sploh nič spomina na svoje sanje. To je navadno pri tistih ljudeh, ki so zelo čutne in grobo materialne narave.

Čisto drugače pa je pri nekaterih *svetlih* sanjah, v katerih se sanjajočemu zdi, kot da bi bila prikazen resničnost, tako da, ko se zbudi, komaj lahko presodi, ali so bile sanje ali pa resničnost. Takšne vizije ali sanje ne pripadajo duši, temveč duhovom, ki jo obdajajo, pa naj so ti dobri ali zli. Če so zli, se bo duša - in po njej tudi njeno telo - iz takšnih sanj prebudila popolnoma izčrpana. Če so te vizije delo dobrih duhov, potem bosta duša in telo po prebujenju okrepljena.

Obe vrsti teh vizij sta dopuščeni duši le v korist, nikakor pa ne v škodo. V zastrašujočih vizijah naj duša najde opozorilo, v dobrih pa okrepitev. Te vizije so tako jasne zaradi tega, ker duhovi najprej odvežejo duha živčevja iz njegovih telesnih povezav in ga povežejo z dušo. V takšnem stanju ima duša občutek naravnosti, ker je povezana z duhom živčevja, zato lahko zdaj tako kot pri sprejemanju skozi telesne čute sprejema vase tudi sanjske podobe in se jih spominja.

K tej vrsti notranjih vizij spadajo tudi videnja medijev in nadalje videnja v narkozah. Te podobe imajo že smiselno zvezo in določeno ureditev, ker so obdajajoči duhovi duši pokazali nekaj resničnega. Pri tem duši neredko prikažejo prihodnje dogodke, to pa za duhove ni nič težkega. Kajti poznajo ureditev stvari in okoliščine, v katerih si morajo slediti, ker so sami ustvarjalci te ureditve.

Je ravno tako, kot če bi nekdo prišel v tujo hišo: tu pač ne bi vedel, kaj bo gospodar delal jutri. Če pa vam on to pove, boste tudi vi že danes zvedeli. Prav tako vi ne morete vedeti, kaj bodo duhovi povzročili v tem letu. Če pa duhovi to duši oznanijo, bo tudi ona vnaprej vedela, kaj se bo zgodilo. Da pa lahko duhovi duši kaj takšnega oznanijo, jo morajo najprej na to pripraviti.

Te vizije torej že zelo veliko pomenijo. Vendar jih ne sme nihče, kot nekoč pogani, imeti za naznanilo nespremenljive usode, kajti nihče ne sme biti omejen v svoji svobodni volji. Če bi kdo zares želel nekaj drugega, kot so mu duhovi v viziji pokazali, se sme obrniti samo NAME, in bo drugače, če tisti, ki se je obrnil NAME, veruje in zaupa. Kajti JAZ lahko v vsakem trenutku spremenim vse stvari.

In če bi JAZ SAM rekel: "Glej, jutri BOM storil to in ono!" - ti pa bi ME poln ljubezni in zaupanja do MENE prosil, naj to opustim, bi JAZ storil, za kar prosiš. Zaradi tega ne bo nihče oškodovan, kajti JAZ lahko vse okoliščine, stanja in stvari uporabljam tako ali drugače, in tu MENI mora služiti tisoč kot eden in en dan biti kot eno leto in tisoč let kot en dan.

Človeško srce je seveda tako lahkoverno, da bi rado že iz čisto preprostih sanj predvideval o vsakovrstne prihodnje dogodke. Ljudje so že izdelali pravila, po katerih bi morale po določenih sanjah nastati določene posledice. Tu so sanje o vodi, ki naznanjajo smrt katerega sorodnika ali znanca. Ogenj prinaša ali laž ali veselje. Sanje o kruhu, gnoju ali poroki veljajo za preroke smrti v družini. Če kdo sanja o čebelah, nastane ogenj. Če sanja o mravljah, pride nato poplava ali pa čaka človeka veliko skrbi. Kobilice, ščurki in ptiči pomenijo vojno, da sploh ne pomislimo na sanje o loteriji. Te podobe, ki se predstavljajo duši v sanjah, pač *ustrezajo* stanju duše, njenim željam in bojaznim, nikakor pa niso preroki prihodnjih dogodkov.

Takšno praznoverje je zlo, ki lahko duši zelo škoduje, ker se s tem privadi, da zaradi takšnih napovedi popolnoma preneha zaupati VAME. In kolikor več takšnih preroških domišljij se ukorenini v duši, toliko bolj te slabijo vero, pa tudi ljubezen do MENE. Če so že preproste sanje samo ogledalo duše, pa izvirajo neumne razlage od zlobne

duhovne svojati.

Tukaj vam to oznanjam, da bi vedeli, kako morate v prihodnosti v resnici razumeti sanje, pa tudi pristne vizije, o katerih bomo v nadaljevanju še govorili. Vsak pojav ima sicer svoj ustrezn vzrok, kot tudi ustrezn namen, toda o namišljenih neumnostih pri tem ne sme biti govora.

[Jakob Lorber](#)
[Zemlja in luna](#)